

Liv i Ham – oplæg 7: Kolossenserbrevet 3,18-4,1

Det sidste afsnit rundende Paulus af med disse ord til alle i menigheden: *"Hvad I end gør i ord eller gerning, gør det alt sammen i Herren Jesu navn, og sig Gud Fader tak ved ham."* (3,17)

Med dette som den grundlæggende rettesnor for alle i menigheden, henvender Paulus sig nu til særskilte grupper i menigheden, nemlig hustruer og mænd (3,18-19), børn og fædre (3,20-21) samt slaver og herrer (3,22- 4,1) og udfolder hvad den generelle formaning i 3,17, om at gøre alt i Herren Jesu navn, indebærer for netop dem, hver især, i deres livssituation - eller "kald og stand" for at bruge et lidt gammelt udtryk.

Vi finder flere af disse såkaldte "hustavler" i Ny Testamente med anvisninger for livet i en kristen familie eller "husstand", hvortil eventuelle slaver også blev regnet.

Den nærmeste parallel til denne tekst i Kolossenserbrevet finder vi Efeserbrevet 5,21-6,9, som har samme opbygning, men blot er lidt mere udførlig.

Det giver derfor god mening at se på begge disse to "hustavler" sammen, og det vil vi gøre i dette oplæg.

Brug sammenstillingen af de to tekster på side 4 og tal om teksterne ud fra spørgsmålene på side 2-3.

Grundprincippet (Kol 3,17 + Ef 5,21)

- Hvorfor er det vigtigt at læse hustavlerne i lyset af ”grundprincippet”, som det er udtrykt i henholdsvis Kol 3,17 og Ef 5,21?

Hustruer og mænd (Kol 3,18-19 + Ef 5,22-33)

- Hvad tænker I, som er singler (eller i hvert fald ugifte), om det, Paulus skriver om ægteskabet, og det indbyrdes forhold mellem hustruer og mænd, i disse vers?
- Hvad tænker I, som er hustruer, om det, Paulus skriver om ægteskabet, og det indbyrdes forhold mellem hustruer og mænd, i disse vers?
- Hvad tænker I, som er (gifte) mænd om det, Paulus skriver om ægteskabet, og det indbyrdes forhold mellem hustruer og mænd, i disse vers?
- Hvordan forstår I den sammenhæng Paulus (i teksten fra Efeserbrevet) sætter ord på mellem Kristus og kirken og forholdet mellem mand og hustru i ægteskabet?
- Tal evt. om de glæder og udfordringer de af jer som er gift oplever i samspillet som ægtefæller.

Børn og fædre/forældre (Kol 3,20-21 + Ef 6,1-4)

- Børnene har tydeligvis været en del af menigheden og har også lyttet med når brevet blev læst op.
- Hvorfor er det vigtigt, at børn adlyder deres forældre?
- Hvor tidligt mener I, at børn kan begynde at lære at ære deres far og mor og adlyde deres forældre ”i Herren? Og hvordan gør man med det på en god og sund måde?
- Hvorfor tror at I fædre (og ikke mødre) får en særlig formaning med på vejen?
- Tal evt. om jeres egne (positive eller negative) erfaringer i rollen som barn eller forældre.

Slaver og Herrer (Kol 3,22-4,1 + Ef 6,5-9)

- De nytestamentlige menigheder inkluderede både slaver og herrer. Vedrørende dette skriver Peter Legarth i sin kommentar til Kolossenserbrevet: *”Paulus opfordrer ikke de kristne slaver til oprør. Ej heller giver han sin mening til kende om slaveriet som sådant, men henvender sig til dem, der nu engang er slaver. Det er væsentligt at notere sig, at Paulus ikke skriver, at slaveriet er en*

guddommelig ordening, en skaberordening. Han karakteriserer overhovedet ikke slaveriet, men pålægger slaverne lydighed mod deres herrer. Dog er det klart, at evangeliet som kærlighedens budskab i sig bar kimen til et opgør med slaveriet. Tidligere var slaverne at betragte som løsøre, ejendele. Men i menigheden blev de kristne slaver i stedet opfattet som brødre og søstre. Den kristne herre sad måske til bords med sine kristne slaver. I fællesskab kunne de modtage Herrens legeme og blod. Erkendelsen af dette broderskab måtte til sidst betyde, at slaveriet blev ophævet. Men den praktiske konsekvens drog Paulus eller den ældste kirke ikke.”¹ – Hvad tænker I om dette?

- Hvad falder jer mest i øjnene i de formaninger Paulus giver til henholdsvis slaver og herrer?
- Tal om v. 23-24: *”Hvad I end gør, gør det af hjertet – for Herren og ikke for mennesker. I ved jo, at I af Herren skal få jeres arv til gengæld. Tjen Kristus, vor Herre.”* Selvom disse ord er adresseret til kristne slaver, kan man også anvende dem på vores liv og arbejde som kristne i dag. Hvad vil det for dig/jer sige at gøre alt (herunder sit arbejde) *”af hjertet - for Herren og ikke for mennesker”*?

Forslag til takke og bedeemner

Tak for:

- At Bibelen giver os konkret vejledning i, hvordan vi skal leve vores liv som kristne.
- At vi har lært Kristus at kende i evangeliet og får lov til at tjene ham med vores liv.

Bed for:

- Børn, forældre, ægtefæller og singler i Københavnerkirken.
- At vi alle ud af et oprigtigt hjerte må tjene Kristus med vores liv.

Tjek ud-runde:

Hvad vil du særligt tage med dig fra dette afsnit af brevet og jeres samtale?

¹ Credo kommentaren, Kolossenserbrevet og brevet til Filemon. En indledning og fortolkning ved Peter V. Legarth, Credo Forlag 1995, side 191.

	KOLOSENSERBREVET	EFESERBREVET
GRUNDPRINCIP	Hvad I end gør i ord eller gerning, gør det alt sammen i Herren Jesu navn, og sig Gud Fader tak ved ham.	I skal underordne jer under hinanden i ærefrygt for Kristus,
HUSTRUER OG MÆND	Hustruer, I skal underordne jer under jeres mænd, som det sømmer sig i Herren. Mænd, elsk jeres hustruer, og vær ikke hårde mod dem.	I hustruer under jeres mænd som under Herren; for en mand er sin hustru hoved, ligesom Kristus er kirkens hoved og sit legemes frelser. Ligesom kirken underordner sig under Kristus, sådan skal også I hustruer underordne jer under jeres mænd i alt. Mænd, elsk jeres hustruer, ligesom Kristus har elsket kirken og givet sig hen for den for at hellige den ved at rense den i badet med vand ved ordet, for at føre kirken frem for sig i herlighed, uden mindste plet eller rynke, hellig og lydefri. Sådan bør også mændene elske deres hustruer som deres eget legeme. Den, der elsker sin hustru, elsker sig selv. Ingen hader jo sin egen krop, men nærer og plejer den, som Kristus gør med kirken. For vi er lemmer på hans legeme. Derfor skal en mand forlade sin far og mor og binde sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød. Dette rummer en stor hemmelighed – jeg sigter til Kristus og kirken. Men det gælder også jer, at I hver især skal elske jeres hustru som jer selv, og hustruen skal have ærefrygt for sin mand.
BØRN OG FORÆLDRE /FÆDRE	Børn, adlyd jeres forældre i alt, for sådan skal det være i Herren. Fædre, I må ikke tirre jeres børn, så de mister modet.	Børn, adlyd jeres forældre i Herren; for det er ret og rigtigt. »Ær din far og din mor!« Det er det første bud, der er knyttet et løfte til: »for at det må gå dig godt, og du må få et langt liv på jorden.« Og fædre, <u>gør ikke jeres børn vrede, men opdrag dem med Herrens tugt og formaning.</u>
SLAVER OG HERRER	Slaver, adlyd jeres jordiske herrer i alt, ikke som øjentjenere, der vil stå sig godt med mennesker, men af et oprigtigt hjerte i frygt for Herren. Hvad I end gør, gør det af hjertet – for Herren og ikke for mennesker. I ved jo, at I af Herren skal få jeres arv til gengæld. Tjen Kristus, vor Herre. Den, der gør uret, skal få den uret igen, han har gjort, og der bliver ikke gjort forskel på folk. I, som er herrer, gør ret og skel mod jeres slaver; for I ved, at også I har en Herre i himlen.	Slaver, adlyd jeres jordiske herrer, som var det Kristus, med frygt og bæven og af et oprigtigt hjerte, ikke som øjentjenere, der vil stå sig godt med mennesker, men som Kristi tjenere, der af hjertet gør Guds vilje. Gør jeres arbejde med god vilje som et arbejde for Herren og ikke for mennesker. I ved jo, at enhver skal få gengældt af Herren, hvad han gør af godt, hvad enten han er slave eller fri. Og I, som er herrer, optræd på samme måde over for dem; lad være med at true. I ved jo, at de og I har den samme Herre i himlene, og han gør ikke forskel på nogen.